

A MUNKA

XV. évfolyam. 47. szám.

Ára 16 fillér

Salgótarján, 1937 november hó 20

Magyar Norma is nemzetnevelő.

Magas Kormányunk, midőn az egri normát *Magyar norma* néven, 172.000/1936. B.M. rendelettel országosan kötelezővé tette a városokra és nagyobb községekre nézve, akkor, valószínűleg nemcsak eltüntetni akarta a terekről és utcákról a koldusokat, hanem mint a nemzet felelős vezetősége, mást is óhajtott elérni — hallgatagon. Ugyanis a Kormányok sohasem jöhetnek elő szándékuk egészével, hanemcsak a közvetlen külsővel. Majd az élet megmutatja a szándék teljességét — gondolják magukban. S helyesen.

Hát miért nem jöhetnek elő a kormányok az eszmék lényegével? Azért, mert ők irányítják a *nemzeti életet*. Az élet irányairól, a pedagógiai eszmékről és a politikai célkitűzésekről meg nem illik csacsogni. Mert a pesszimizmus lehetetlennek tartja az eszméknek eszményi megvalósulását, így csak gunyolódni képes; az optimizmus meg az éleleszméket megvalósultaknak veszi, amint megértette azokat s nem erőlködik az eszmék megvalósításáért.

Az élet holnapja és holnaputánja mindig homályban marad. S nem is bölcs uralkodó, miniszter, politikus, aki az eszméknek fényeit — színeit kápráztatón csillogtatja. Az élet mindig titokzatosan árad!

Ma, úgy látjuk, hogy a nacionalizmus világnézete és a demokrácia világszemlélete ragadta magához a nemzeti élet medrének kiasását. Ezek lettek világszerző a leghatalmasabb eszmék és eszmények. Ugy a nacionalizmus, mint a demokracianizmus *marokrafogása* a nemzetnek, hogy tovább szét ne hulljon az oldott kéve a liberalizmusnak szurós nemzetarólján. Nem mintha abszolút marokrafogás nem léteznék, hanem, mert ma éppen a nevezettek az életirányok.

Minket magyarokat még senki sem fogott *szorosan* marokra. Szorosan úgy, hogy szabadságunkat veszélyeztethetné. Királyság vagyunk és Kormányzónk van. Minket is tömörítenek, de nem vezér-séggel, hanem pedagógiával és szociálpolitikával, kulturfőlénybe helyezvén a közvetlen keretben. Ide tartoznak a következő tapasztalható nemzeti irányok:

A magyar Államfő kormányzati bölcsessége; ez maga a nemzeti életbölcsesség... A vallásnak és a felekezeteknek egymásközi viszonya s a pozitív értékeknek erős kihangsúlyozása (Bangha, Ravasz)... A magas kormányzatnak külpolitikái nyugodt, de erős szervezésű és életbiztonságú haladása, ami tudatos fészkekrakás az európai életfának ágazatában; befelé pedig a nemzet nagyjairól való gyakori és ünnepélyes megemlékezések, ami az abszolút életértékek felébresztését jelenti; nemkülönben a munkanélkülieknek komoly törlekvesztő megsegítése, ami érleli a

A szovjet istentelenei.

A Szovjet-Unió most „ünnepl” fennállásának husz esztendő jubileumát s ez alkalomból az istentelenség szervezte is kongresszust hívott egybe Moszkvában, hogy további és — szerintük — döntő offenzívát kezdjenek Isten ellen, akikben nem hisznek. Illetőleg mégis csak hisznek benne, mert különben nem szövetkeznének ellene. Ők ugyan azt mondják, hogy nincs, de ebben benne foglaltatik az, hogy mások, sokan létezőnek hiszik, tehát van. Szász és száz milliók hitében van, ezt a hitet kell kiirtani s ha majd az emberek azt hiszik, hogy nincs, akkor nem lesz. Nem lesz Isten és az ember azután a maga ura lesz a maga szemétdombján. Ki kell irtani az emberből az Istent s ami megmarad, az lesz a felszabadult ember. Marad tehát az ember istentelenül, győgyultán, megszabadultán. Nem az Istentől szabadult meg, mert szerintük Isten nincs, hanem attól a hitől, hogy van. Megszabadult attól a félelemtől, hogy van egy magasabb törvény, aki bünteti a rosszat és megjutalmazza a jót s azután az ember nem azért cselekszik emberségesen, mert a pokoltól retteg, hanem... nézzük csak, miért is lesz hát az ember jó, ha már nem hisz Istenben, akitől a törvényt kapja és aki annak engedelmeskedni kényszeríti.

Az kétségtelen, hogy valamiképpen jónak kell lenni, mert hiszen a jószág nem egyéb, mint köteletségvállalás, képesség arra, hogy a magunkéból juttassunk másoknak, a felelősség érzete egy magasabb renddel szemben, ami nélkül minden emberi együttélés semmivé válnék. Jónak kell lenni, vagyis az erendő önzést meg kell fékezni egy tisztább altruizmusban, az erősebb tulajdalmat nem szabad a gyengébb kizsákmányolására használni, a harcos ösztönt békés megengedezésbe kell szelidíteni, lemondani feleslegekről, hogy a nyomorultaknak is jusson, a másik ember emberi jogait tisztelni, mint a magunkét, — sze-

retni kell felebarátunkat, mint önmagunkat. Ezt bizonyára tudják az istentelenek is, ők éppen azért hoztak határozatot Moszkvában az Isten ellen, mert azt hiszik, hogy az Isten ó- és újszövetségi képzele gátolja az embert abban, hogy jó legyen és békében osztozzék a föld javain. Nem kell Isten, kinek létét nem lehet kísérletileg bizonyítani, akit csak érezni lehet a törvények logikájában, akit a bölcs titkon érző lelke óhajta sejt, nem kell Isten, hanem a rendet és békét tartásuk meg maguk az emberek. Az ember nem szorult emberfeletti erőkre segítségére, hogy jó lehessen, ennek feltételei meg vannak adva fizikai és kémiai alkataiban. Mik hát azok az erők, amik az emberi együttélést szabályozni fogják, az ösztönös önzést lefékezik, az erősebbet meggátolják, hogy hatalmaskodjék a gyöngéken és arra bírják, hogy lemondjon valamiről, amit erővel magának szerezhet? Mik azok az erők, amik parancsolni fognak, ha már nem parancsol Isten? Isten, aki a szeretet.

Az anarkista főlényesen azt feleli: a teremő felelőtlenség, amely ki fogja fejleszteti a szolidaritás érzését. A kommunista: a tömeg kollektív lelke kitermeli a helyes törvényeket és a közösség eszméje szentesíti azokat. A demokrata a népakarat erejét idézi, a szociáldemokrata ehhez még az államot képzele, mint önmagában létező és működő intellektust, a radikális polgár az emberiséget testesíti meg egy kollektív fogalomban, amelyből a jogok és a törvények erednek, a szindikalista a munkát nevezi a vágyak boldogító és békétszerző kiteljesülésének. Ahányat megkérdezzünk, mind tud valamit, ami az Isten helyett működik és büszkén néznek ránk és visszakérdezik: na, ugye, hogy nincs szükség egy természet fölött való Istenre... Nincs szükség a család meghitt puhaságra, az embernek nem kell kis hajlék, ami az övé, nem kell az a hit, hogy Isten megáldja a jószágot az ivadékokban,

nem kell viszontlátás a tulvilágban, nem kell remény a kétségbeesésben, nem kell a bensőséges ünnepek öröme, midőn az ember felszabadul a robotból és beleérzi magát a csillagos végtelenbe. Ettől mind megmentenek bennünket az istentelenek és adják helyette a harcot, vagy a rideg kötelességet és az istenhit helyett a tudós elméleteket.

Nincs Isten, mondják az istentelenek, de van szolidaritás, kollektív lélek, állam, munka, termelés, emberiség, társadalom, van egyenlőség, szabadság és testvériség és ezekben kell binni, nem az Istenben. Mert binni kell, hiszen ezek éppen úgy nem a valóságban léteznek, mint az ó- és újszövetség Istene és csak azért mások, mint az Isten, mert a kísérletek valóban nem létüket bizonyítják. Ezek mind apró új istenek, akiket az ember teremt magának és szolgálja azokat a felszabadult Oroszországban, Spanyolországban, Mexikóban és templomokat épít nekik, gyárakat, népgyűlésekhez csarnokokat, tenyésztelepet és kaszárnyákat és áldoz nekik rombapörkölt városokat, embereket, nemzedékeket, kulturát és boldogságot. Ezek mind csak a hívők hitében vannak, a Lenin sirájához zárandóklók fanatizmusában, a tudósok szőrszálhasogatásában, a vezérek dühödt becsvágyában.

Egyenkint mind csupa erőtlén káprázat, kis kopott szikra a nagy Isten dicsőségéből, emberi alakzatok, egy magasabb valóság árnyékképei. Csupa kis új isten, külön-külön semmi, bizonyított abszurdum, de az istentelenség hitében mind csupa vadul hitt isten, az emberi lélek termékeny erői, ha a két testamentum istengondolata sugálja a lélekbe, de önmagukban mitthikus sejtelmek bálványképei, istenpótlékek, akik nincsenek. Az istentelenség istenei elvetélt eszmék, akiket a lázadás tehetetlen kétségbeesés teremtet és akik kiszakadtak az isteni egységből és szörnyű bűnökre kísértik az embert.

Szegény számár istentelenség, tudálos ideákba boncoljátok szét a jószágot, de a jószág örök és elfogyhatatlan és lelkünkbe sugározza mindenkor Isten, aki van! (—dny.)

szociális szolidarizmust... A győzedelmes világjáró sportbajnokaink és Szent-györgyi szegedi professzornak nobeldija keltegetik bennünk az ambíciót és az életbátorítást... A telepítések pedig rögzítik a családokat őseink vérén szerzett földünkhöz... S végre a Magyar norma keltegeti a *részvét-szeretetet*, amely embernek, Istennek egyaránt kedves.

A szegényembert, az elesett egyént sokféleféppen lehet felsegíteni; de úgy felsegíteni a munkaképtelent, hogy az egyben nemzeti pedagógiává is legyen, csak a magyar normában nyert kifejezést — világvonatkozásban.

Nem vakmerő és elbizakodott ez az állítás? Nem, mert a *szociális pedagógia*, ez a fejlődő új tudományág bizonyítja állításunk helyességét. Ugyanis a Magyar norma olyan hatósági — vallási — társadalmi önkéntes összefogás, melyben szabad elhatározásból adakoznak az egyesek gyűjtőhölgyek kezébe az elesettek gondozására. Ez a rendszer sehol sincsen Csonkaországon kívül. Ha a sajtó a nemzet lelkiismerete, akkor az önkéntes szegényfősegítés gyűjtőink által vallási apostolkodás. S így az egész magyar-normás munka a *nemzeti részvét-szeretetnek* keltegetése, ébresztégetése — abszolút értékekben.

Mi a részvétérzelem? Olyan

nemes erkölcsvallási érzés, amely mindig és mindenikben jóleső, örömmelteli *állapotot* jelent. A gazdagok és tehetősek a részvétérzelem által örömet élveznek, mert könyöradományokra nem szorulnak;

a szegények és nincstelenek a részvétérzelem által öröme gerjednek, mert rászorultságukban adományokban részesülnek. Ha valamely közületben, vagy tartományban — országban általánossá válik a rész-

TÖRVÉNYTIPRÁS.

Írta: AMBRUS BÉLA.

A fák között, az avar szagában sokáig állt mozdulatlanul az őskor vadász. Megfeszítette karját s a dárda szeme mellett nézett előre.

Ordítás hasította meg a csendet. Az áldozat nyakszirtén találva bukott a bozótba. A nősténye, asszonya fulladásig visszatartott lélegzettel rémülten nézte a véres dárdat markoló szőrös óriást. Megölt himje ennek derekáig érhetett. Mellén tényérnyi var beszélt a barlangi medve öléséről, karmának diszító vonalozásáról az eleven, genyes, megmaradt bőrön.

Áldozatához ment, aki holtában is szorította kicsiny, éles fegyverét. A megmeredt ujjakat letördelte róla. Nézegette, forgatta a sima kőket. A saját fegyvere otromba, durva. Nem is várt ettől sokat. Amint ezt az új eszközt combjához ütötte, felhőrdül. Vékony, mely karcolását látva, értékelni kezdte az igénytelen kődarabot. Kezdte megérteni, miért voltak oly simán, ügyesen lefejtve azok a bődorabok, amelyeket kőborlászai közben sikerült az erősebb jogán megszerezni ezektől az alattomos törpe fajtájú vadászoktól. Kis apró emberek ugyan, de tömegesen nem jó velük találkozni.

Most észrevette a leüdült him párját, aki menekülni kezdett rémület fojtotta, szakadozott rikoltással. A nőstény jól ismert és régen érzett illata összevegyült a rothadó avar és az elejtett him

vérének párák illatával. Orcimpái megduzzadtak. Kéjesen szivta be az idegen nőstényből áradó szélcsapta illatot. Az ébredő ösztönöktől sarkalva ódalogva indult meg, mintha el akarna sompolyogni. Kerülve akarta megelőzni a csörtető menekülőt. Ez azonban már ismerte az elfele ravaszkodást és hirtelen derékszőgbe fordulva mindjában távolodott a lomha futású üldözőjétől. Közben hangos emberi kiáltások keveredtek az összezsúpcapódó cserjék zöreijébe. A nőstény törzséhez tartozó vadat hajtó harcos csoport mindjában közeledett. A hatalmas him morgott. Egy veremcsapdát átugorott, s ellenkező szög alatt a sűrűbe gázolt. Vissza-vissza pillantott, mint aki nem bír belenyugodni a majdnem könnyen megkaparintható nőstény elvesztésébe...

Amint a nőstény elmesélt, hogy párját a most menekülő him megölte, ordításba törtek ki. Peregetek a dárda, kőszekercék suhantak a levegőbe, handabandáztak, egymáson tettek túl bőkődésükkel. Elhallgattak, amint a nőstény a menekülő után mutatva, olyan alakot rajzolt a levegőbe, ki kétszer akkora, mint ők, ki sziklákat hajít, fákat nyúl, a barlangi medvénél is rettenetesebb. Már nem hadonáztak, hanem a félelem szállta csendben iparkodtak a hatalmas ember közelébe férközni.

A nőstény vezette őket. Szerette volna megint látni a borzalmas embert, a himet, ki erősebb, mint az övé volt. Kezdte lekicsinyelni a hátamegett lopakodó fajtábelikeket. Megvetette gyöngö-

UJ
elvek alapján
épült a 2-csöves

EXTRA
Standard Radio

ARANY-SÓRÓZAT

vétyszeretet, akkor ez a nevezett közületben, illetőleg helyen egyetemes szociális megneveltséget jelent, amely közelebb hozza a Társadalmi szélső rétegeket és megértést, tiszteletet, sőt boldog megnyugvást hoz gazdagnak, szegénynek egyaránt. Schoppenhauer a részvétérzelemben etikai alapokat látott, amelyen felépíthető a társadalmi, a nemzeti embervédelem. Tehát inkább szociális érték a részvétel.

Amde a részvétérzelem nem nélkülözi a jogi, a kötelességi alapokat sem, felelősség nélkül nem lehet a részvétérzelemben egyiknek rászorítani a másik vállára; a köszívűnek a vajszívűre. Ugy az ó-mint az újszövetség többször beszél a gazdagok feleslegéről, tehát az inségeseknek köteles megsegítéséről. S XI. Pius pápa: „Quadragesimo anno”-ban lényegbeli különbséget állított fel: a birtok-jog és a haszon-jog között. Elég!

A magas kormány, midőn a részvétérzetű magyar normát életutjára elindította, akkor nemcsak arra gondolt, hogy vele és általa a magyar ugarnak 40—50.000 elesett emberét humánus létminimumához segíti, hanem hallgatagon arra is, hogy közelebb hozza

egymáshoz a szélekenjáró magyart és mindenegyet az igazságos Istent áldásához: „Boldogok az irgalmasok, mert önekik is irgalmaznak.” (Mt. 5. 7.)

Salgótarján városban a magyar norma egy éves. Szabad megkér-

dezni: örülnek-e igazabban a gazdagok és a szegények most, mint egy évvel előbb? Ha igen, akkor a város részvétérzetben árad; így a város szociálisan nemes. Ez boldogság lenne nekem is.
P. Oslay Oswald O.F.M.

Helybeli művészeink kiállítása.

A Balassa Bálint Társaság amikor az irodalmi, zenei, ipar- és képzőművészeti kultusz zászlaja alatt egyesült, nem az egyéni önistenítés és a másoktól való megkülömböztetés volt a célja, hanem hogy a vidéki városoknak a mai centralizált elvek mellett szétesett kultúráit össze fogja, fokozottabb munkára serkentse és hogy új képességeket termeljen ki. A befutott és elismert művészek mellett értékes társadalmi kulturális munkát végző egyének számához kötött együttese állandóan tevékenykedik és heti összejöveteleiken nívós témák és előadások által élesíti a kultúra fegyverreit, melyet a trianoni Magyarország eddig is csodálatos diadalokat aratott és valószínűleg győzedelmeskedni is fog a gyilkos fegyverek és gázok nyers erőszakán.

A Társaság működésének hivatalosan elismert második évében immár a második kollektív kiállítását rendezte. A hó 6-án az Ipartestületben.

Este 8 órakor dr. Förster Kálmán kormányfőtáncos, polgármester nyitotta meg szép közönség jelenlétében a kiállítást, kiemelve a törekvő és lelkes mun-

kát, amit a Balassa Társaság a városban kifejt, különösen a Társaság ipar- és képzőművészeinek itt szereplő tagjai által. További kitaró munkát és sok sikert kívánva a kiállítást megnyitotta.

A közönség ezután sorra járja az izléses keretben, kitűnő megvilágításban elhelyezett csoportokat.

Az első gyűjtemény Bóna Kovács Károly szobrászművész újabb szobrai és rajzait mutatja be. A lélek mélysége kiül a kő és fadaragások rideg anyagára. Mesteri munkák, szinte beszélnek.

A következő gyűjteményben vitéz Jónás Ödönne kerámia munkái csillognak szebbnél-szebb színekben, majd teljesen matt, eddig nem látott pompás kivitelben. A fejlődést csodáljuk, mely az istenadta tehetségben előttünk bontakozik ki káprázatosan. Sok bámolója akad.

Most Blánár Sándor merész színeit, bánya és erdőrszöveget élvezzük. Régi értéke a mi szénporos és füstös vidékünknek Blánár festőművész, aki teljesen a mi változatos és vadregényes vidékünknek él, úgy hivatásában, mint művészetében.

A következő csoport Buczkó Géza fiatal rajztanár szobor, kép és tanulmány gyűjteményét mutatja be. Ihletett művészethetség, aki képességeinek fejlesztése végett most ment külföldi utra.

Bátki József szobrász és festőművész ezidén kiállított anyaga kisebb, mint tavaly volt. Idejét lekötötték — mint értesülünk — országos pályázatok és készülő nagyobb munkái. Az ő munkáiból a teljesen kiforrott, nagy művészi tudás sugárzik ki.

Fayl Frigyes rajztanár festőművész néhány újabb virágfestménye, pókhálós és ködös, zuzmarás képe oly bájos, hogy csakhamar gazdája akad. Gyönyörű festményeit örömmel vásárolja meg közönségünk, mely szereti az ő finom tónusú képeit.

Két vendégkiállító Kárpátfalvi József és Polónyi N. élénk színű szép képei határozott tehetséget mutatnak.

A kiállítás termében distinguált

Utolsó napok!

A jótékonycélú m. kir. állami sorsjáték húzása

december 3-án

tartják meg. — Még nem készt el, még vehet sorsjegyet. Kapható minden osztálysorsjegyfő-árusítónál, valamint az összes dohánytözsdeknél.

Sorsjegyek:

Egész: ar. P 3 — Fél: ar. P 150

A nyeremények száma és összege jelentősen emelkedett.

publikum nyüzsgő és boldogan szemléli az együttes kiállítást, mely a külsejében is fejlődő városnak gazdagodó kultúráját mutatja.

A kiállítás közönségének szórakoztatására ezután műsoros irodalmi és zenei est volt, melyen a megnyitó beszédet Semetkay József tanár tartotta. Beszédében a Társaság törekvéseiről, a közönség kulturátámogató magatartásáról, a művészetet nem eléggé támogató szellemről emlékezett meg.

Ezután a bányazenekar vonósegíttese Vilezsál Richárd karnagy vezetésével Blon Virágsusogás c. bájos zeneszámát adta elő feszült figyelem mellett, nagy sikerrel.

A nagy taps után Milassy Cila mint vendég vitéz Jónás Ödönne és Nógrádi Papp Dezső dr. r. tagok néhány kedves költeményét szavalta el mély átérzéssel és tudással.

Majd Bóna Kovács Károly r. tag szobrászművész szellemes és érdekes felolvasást tartott párisi életéről. Nagy tetszést aratott.

A bányazenekar Cherubini Ave Máriaját játszotta el ezután a bánya vo-

IGYUNK „HARMAT”-vizet

Vese-, epe-, hólyag- és bélbántalmak ellen speciális orvostanár által rendelve.

Kapható mindenütt.

Főlerakat:

KLEIN L. MÁRKUS

ségüket, ravaszkodásukat. Külömb az, amelyiket üldöznek. Amint megpillantotta a menekülő him nyomait a puha talajban, hirtelen más irányba vezette a csapatot, végül elmaradt az élről.

Amikor közel érezték magukat a himhez, tigris hangokat bömböltek, hogy megriasszák. A him pedig fokozta iramát. Csattogva törtek az ágak útjában, bokrok, cserjék csapódtak össze mögötte, mint vizeszörny után a hullámok. Dühös volt. Tudta, hogy a vad hangok csak ijesztgetés. De sokan voltak és rémítően ravaszok. Külömben is, ha tehetné, kerülte a harcot. Eltűnt üldözőjük elől, akik meg is voltak ezzel elégedve. Visszatérték a halotthoz. Vállukra kapták. Viték halkan, csendben. Tiszteletet adva a vadon rejtelmességének. Mire kiértek a tisztásra, kitört belőlük az élet döbbenetes szeretete és egykedvűen kocogtak tanyájuk felé.

II.

Az apró emberek tanyája meredek hegy oldalában volt. Mellette a magasból eső víz zuhogott örök morajjal. A hatalmas heg és a dübörgő víz folyása derékszőgét kirakott kettős kökör zárta be. E körgyűrű medrében izzott a parázs, füstölögtek, lángoltak a fatönkök. Az őserdő kifogyhatatlanul ajándékozta nekik.

A hegy meredekje, a csattogva zuhogó víz és a tűz örködött az emberfészkekre.

Amint megérkeztek a halottal, megszakadt az egyhangúság. A véres test köré sereglettek. A vadászok annyiképen beszéltek el a történetet, ahányan voltak. Utánozták a képzelte hangokat, a támadás mozdulatait. A szó, az arcjáték tömkelege zűrzavaros esemény képét vázolták a bémészködő aggok, az álmosképi asszonyok és az éhségtől fogukat csikor-

gató, nőstényekbe csimpaszkodó kölyökhad elé. Meg voltak elégedve a hallottakkal, mert az érthetlent és a csodásat kívánták. Nem volt az hazugság, amit dramatizálva előadtak, mert már maguk is hitték azt, ami nem volt igaz.

A halott a legkülönb harcosuk volt és hitték, hogy hatalma, ereje most is itt van. Nem tudták, mi a halál, mi az élet. Csak életvágy és a haláltól való félelem volt bennük.

A temetés szertartását nem a kegyelet, hanem csak a félelem és ennek sápadt gyermeke a halott iránti tisztelet alkotta meg. Azt akarták, hogy a földbe költözött meg legyen velük elégedve. Ne hiányozzék semmije. Almaikban se kísértésen.

Az asszonyok tudták, hogy himpárjukkal kell menniük. Akiknek ereje földre gyűrte őket, hus helyett csontot vetett nekik, uruk maradt ezután is.

A hímek szokásokat teremtetek, állandósították és ezek a szokások törvényekké merevedtek. Senki se gondolt arra, hogy a törvénnyel, szokással szembe szálljon. A láthatatlan lénynek mindenki szót fogadott. Ez vitte őket a szertartások temetésre is. Egy közöttük a tömegszüggéstől legyőzve, észszerűtlen viselkedésével, ellesett természetismeret többletével, misztikával megfestett cselekedeteivel, mesészövésével, egyszerűen varázslatával kiemelkedett a csoport állaggyedén felül, szószólója lett a természetfelföldi erőnek társai között. Hatalmát önző céllal gyakorolva szaporította a törvények számát.

Szarvasagancsával mentek elől a sirások. Mögötte vitték a halott fegyvereit, a nőstények az ékszereit és az ennyivalóit. Rudakra fektetve cipelték a halottat. Két asszony kőlapon paraszt vitt.

A többiek nyálában rözsével a váluken bandukoltak, hogy a máglyán elhamvasz- szák az özvegyet, ki nagy zöld szemmel nézte kíváncsian a menetet s bezárta a sort. Érezte, ő most több, mint a többi asszony. Ő most megy valahová, ahol a többiek még nem jártak. Borzongott az ismeretlen uttól, majd visszaesett az egykedvűségbe.

Szeme megpihent egy nőstényen, amelyik nem régen cicomázta magát himje előtt, ingerkedett festett csipőjével s a legközelebb kukacokat rakta szájába, csakhogy észrevegye őt. Hogy gyűlölte ezt a nőstényt. És most ez viszi a legtöbb száraz gallyat a máglyára. Nekik. Vesztere. Észrevelte az indákat vivő másik asszonyt. Ezekkel kötik guzsba a holtat, mielőtt a gödörbe szorítanák és őt is midőn fellökik a máglyára. Vissza- nézett hajlékuk felé, ahol a kögyűrűben vérszínű volt a tűz. Igéret volt a szél- hozla pörkölt hus szaga. Szeretett volna megegyezzen visszamenni. Érezte, hogy ott jobb volt, mint ott ahová megy. Követte a csoportot. De a tűzkört továbbra is maga előtt látta sárgul, haloványan, a hus szaga tovább csiklandozta száraz nyelvét. Ingerült lett. Hirtelen újra látta, amint himjét megölik. Megint érezte azt a döbbenetet, ami akkor megszállta, Parancsolója rángatódva fekszik az avaron és a gallyak közül előbukkan egy hatalmas him. Eltűnt belőle a nőstény féltő tisztelete megölt párja iránt. A győz- zőt tisztelte, kívánta. Erejétől most is megremegett. Kiugró szemöldökléce fel- sőbbrendű lenné emelte volt ura felett. Vágyta látni az erősebb himet, s bele- markolt kinjában bozontos emlőjébe...

Az isszonyu kapocs, az őzlőnő tisztelet, mely a törvényhez, törzséhez kötötte, elpattant benne. Szeretett volna az erdőben lenni. Megkeresné a him nyo-

mát és követné amerre menekült, hogy védelmet keresne a most elkövetkező- dők ellen.

Éleskő lábát megsebezte. Felriadt ki-kihagyó tépelődéseiben.

Sárga, élettelen talajra ért a menet. A letűnő napfény szemet vakító csillogással tört meg a kiálló csupasz szikla- törmeléken. Hosszan megnyúlt az árnyék. Kösirok között jártak. Elnémult a csapat zajongása. Néhány cicomázott him üte- mesen verte a kifeszített bőrlapot, mire táncleppel kigyózott a törzs tova a forró talajon.

A madarak csukott csőrrel usztak el felettük. Erre nem volt virág, növény, élet. Ebből a kopár, vigasztalan földből csak egy virág fakadt az emberek lelké- ben. Sejtelmes, fekete szirmu. A félelem. A félelem valamitől, a semmitől, a fel- foghatatlan valamitől, ami a látott és is- mert dolgok ellenkezője. A nőstényből kirobant az őzlőnős, makacs vágy: élni... A megsemmisüléstől való irtózat megállította. Felsikoltott benne az élet- szeretet. Megtorpant. A menet messze előre haladt, megállt. Látta a megásott gödört, a guzsba kötözött halottat, az épülő máglyarakást.

Most pedig hívják őt. Látják, hogy elmaradt. Kiálltanak feleje. A nőstény meghorkan, mint a veszedelmet érző mén. A szertartás most vált számára fe- nyegetővé.

Futni kezdett visszafelé...

A hímek felordítottak és velük rikoltottak a nőstények. Követ basították a levegőt, egy-egy dárda röpített a magasba. Nem érték el a menekülőt. A legjobb futók vetették utána magukat. A nőstény itt-ott még felbukkant az egyre sötétedő sziklák között. A rémület a leg- jobb bajt. Sokáig üldözték, míg végül

Értesítés!

A vidéki vevőkörzségem
kényelmére cégem összes
készítményeinek

Salgótarjánban
kizárólagos egyedárusítával
LÁSZLÓ GY. illatszertárt

biztam meg, ahol kiváló mi-
nőségű cikkeim teljesen a bu-
dapesti árakon lesznek árusítva.

KOSZTELITZ
PARFÜMERIE-K
Budapest

V., Dorottya-utca 12.
IV., Váci-utca 18.
V., Szt István-kr. 26.
IV., Calvin-tér 4.

nősegysége... Templomi áhitat, mély-
séges csend áradt szét a teremben az
előadás szépségének nyomán.

Kollay Imre, tag a Társaság agilis
titkára egy robotoló kis hivatalnok éle-
tét rajzolta meg a jellemfestés kitűnő
ecsetjével egy novellában. Életből vett
derűs és szomorú, de megkapó kép volt.
Lelkes tapsot kapott.

Nagy Béláné vendég közismert ki-
tűnő előadó képességével Visnovszky
László és Molnár I. Jenő hangulatos köl-
teményeiből adott elő néhányat nagy si-
kerrel. Sok tapsot kapott.

Befejezésül Beethoven Menuettjét
játszotta el a bányazenekar, melynek
szép előadásait ezen az estén a közön-
ség részéről igazi méltánylás és figyelem
kísérte, ami pedig egy igazi muzikusnak
a legnagyobb öröme.

A kiállítás két napig volt nyitva,
mely idő alatt sok száz látogatója volt.

Hubay Jenő emlékestet rendez
Salgótarján megyei város megbízásából a
Balassa Bálint Társaság december 4-én,
Szalay Karola a m. kir. operaház prima-
balerinája, Laurisin Lajos, a m. kir. ope-
raház tagja, Szentgyörgyi László hegedű-
művész, a m. kir. operaház és a filhar-
monikusok hangversenymestere, Hubay
világhírű tanítványa, a bányazenekar s a
Balassa Társaság részéről: Röder Alfréd,
Semetkay József és Vilezsál Richárd ren-
des tagok közreműködésével. Részletes
műsort következő számunkban hozzuk.

elnyelte alakját az erdő lappangó ho-
málya.

Rettentő dühükben még mindig or-
dítottak. A halottal nem törődött senki.
Tiporva lett a törvény. Egy nőstény aka-
rata győzött a hímek akarata felett. A
törvény megsértése nem háborította fel
a nőstények csoportját. Nem értették a
törvény erejét. Dühösek voltak, hogy kö-
zülük valaki megmenekült és megmaradt.
Az irigység fűtötte. A tépett hajja, hab-
zó szája asszonyhad még akkor is vison-
gott, mikor a sötétség visszaparancsolta
a törzset a tanya lángcsóvá, biztos ölébe.

A nőstény menekült. Üldözte a tör-
vényt csináló ember haragja, hajította a
rémület és hívta az erősebb him vágya,
a természet örök törvényének most is
parancsoló szava...

HIRDETMÉNY.

Tudomására hozzuk az ér-
dekelt közönségnek, hogy
bérrautó fuvarozási

IRODÁNKAT

Keller Sándor autófelszere-
lési szaküzletében, **Fő-utca**
166. szám, telefon 120.
Állítottuk fel. Vállalunk he-
lyi, valamint távolsági fu-
varozást, bútor és egyéb száll-
ítmányokra mérsékelt díjért

MATEOSZ. képviselő:

őzv. Tóth Gyuláné Hevér János
Dombóvári Ferenc
bérteherautó fuvarozók.

„Szent Erzsébet” ünnepén.

Gyujtsuk meg a szent emlékezés
lángját Árpádházi Szent Erzsébet ün-
nepén... A részvétel, az önzés, a lel-
ketlenség, az érdekhajászás és a kegyet-
lenség e szomorú korszakában szükség
van az ő csodálatos példájára és utmu-
latására.

Ez a szent királyi leány, akit há-
rom éves korában kivitték, a szép pozso-
nyi várba, Lajos thüringiai örgről jegye-
sül, alig élt 24 évet, de rövid élete a
jószág és szeretet, a szenvedés és meg-
próbáltatások csodálatos sorozata volt.

Anyjával, Gertrud királynéval még
ma is többen foglalkozik a nemzeti köz-
tudat, mint vele. Szent Erzsébet nem
szinpadra való hősnő. Ő csak jó volt,
mindenét odaadta a szegényeknek, bel-
pokolosokat fürösztött, sebeket hegesztett.
Édesanya volt, a női gondoskodás, a se-
gítő cselekedet elmulthatatlan példaképe.

Egyetlen életszabályának követése
megoldaná korunk minden baját: csak
olyan étel és ital juthatott asztalára, mely-
hez nem tapadt semmi jogtalanság, mely-
lyért a nép vérrel, verejtékkel nem fi-
zetett.

Finom alakját bájos rózsalegenda
fonja körül, oly szép és oly gyöngéd,
mint amilyen ő lehetett. Festők megles-
tették, szobrászok megmintázták minde-
nyit a világon. Életének igazi költészetét
azonban a valóság adja meg, — az: hogy
minden kor nyomorúsága irgalmas me-
nedéket találjon az emberek szívehez és
hogy szerencsétlen embertársainkon azon-
nal és tetteikkel kell segíteni.

Hamvait szétszórta mindenfelé. *Szi-
ve Cambrayban van, pár csontja a brüss-
zeli karmelitánál, egyéb maradványai*
Marburgban, Hannoverben, Kölnben,
Bécsben, Boroszlóban.

A szétszórta hamvak felett ma —
amikor névünnepeit ünnepeljük, — mi,

Ne felejtse el!

Csak egyféle valódi ASPIRIN van: amelyen a
»Bayer«-kereszt látható. Utánzatok bár-
honnan erednek, bármilyen nevet viselnek és
bármibe kerülnek, sohasem azonosak a valódi
ASPIRIN-nel. Az egészségre fontosabb, hogy
semhogy néhány fillér miatt kockázatot vál-
lalhatna és ármithatná önmagát.

ASPIRIN
T A B L E T T A

csak a »Bayer«-keresztrel valódi

az ő nyomdokait követő Szent Erzsébet
nőgyelet, meggyújtjuk az emlékezés vilá-
gát és szeretettel, áldón behintjük Rá
emlékező imádságos szívünk piros rózsá-
szirmaival.

Hírek és különfélek

Az első hó.

Lehullott az első hó és fehér, szűzi
palástot vont a hegyekre, a kopár fákra,
a kormos háztetőkre s a sáros utcákra.
Olyan volt minden, mint a mesék bi-
rodalmában, olyan puha és tiszta, olyan
csillogó és halk. Aztán egyszerre csak
eltűnt, estéről reggelre, mint ahogyan az
ujszülött gyermek — akiről mindjárt, a
világrajöttekor megállapítják, hogy leg-
feljebb néhány óráig fog élni, — rámo-
solyog az édesanyjára mintegy engesztelő
köszönetül a sok szenvedésért, mely vi-
lágrajövetelét megelőzte s aztán éjszaka
örökre lehunyja szemét. Volt, nincs...
A nagy örömet felváltja a sajgó fájdá-

lom, mint ahogyan a fehér mesebiroda-
lomból egy barna, szennyes világba éb-
redtünk egy reggelen... „Elolvadt” —
mondják azok, akik mindent egykedvűen
fogadnak és ezzel részükrol mindent el-
intéztnek is tekintenek... Am vagyunk
egynéhányan, akik nem tudjuk az éle-
tet, a világot, még a természet örök
törvényeit sem ilyen egyszerű szinben
látni, akik nem tudunk kezlegyintéssel
napirendre térni az olyan magátólérte-
endő tünemény felett, amilyen az, teg-
nap még a mesék, az álmok szűzi vilá-
gában jártunk, reggel pedig már a való-
ság csatakos, barna, hideg levében gá-
zoltunk. Nem kérdezem melyik a boldo-
gabb: az-e, aki tudomásul veszi az éle-
tet, úgy ahogyan van, mindennel együtt,
amit ad és amit elvesz, vagy pedig az,
aki nem hajlandó belenyugodni az álmom
és ébredés, a költészet és valóság egy-
mást követő, egymást váltogató, de —
sajnos — oly örök egymásutánjába. Ha
választanod lehetne, melyiket választanád
a kétféle jellem, a kétféle sors közül,
mert ez az a pont, ahol az ember je-
leme már-már sorsával találkozik?...
Aki a fehér álmot ugyanazzal a nyuga-
lommal fogadja, mint a szennyes valósá-
got, aki mindegyikben megtalálja helyét,
az kétségtelenül boldogabb, mert elége-
dettebb... Aki azonban a lucskos olva-
dásban az édes mesevilágot keresi, aki
ébredéskor visszasír a mindörökre elfosz-
lott álmom után, az nem lehet elégedett,
tehát boldog is csak egy-egy pillanatra.
És mégis övé minden földi szépség, mert
a mese, az álmom, az öröm tündő pillana-
it ezerszeresen érzí, tudja, éli és a
boldogság, a szépség ugyanis csak egy fel-
csillanó pillanat e földön... Mindenért
megfizettünk: az álmomért ébredéssel,
a mesémért valósággal, a tiszta hóért szeny-
nyes olvadással, fontos csak az, mennyit
viszünk magunkkal az egyikből a más-
sikba... (—ány.)

3.— pengőért 40.000 pengő nyerhet,
ha résztvesz a 69. jótékony célú állami sorsjáték-
ban. Kapható minden dohánytöredékben, vagy
osztálysorsjegy főarúsítónál, illetve közvetlenül a
székesfővárosi m. kir. Pénzügyigazgatóságnál,
Budapest, V. Szalay-utca 10.

**Ma este fél 9-kor a Szent Er-
zsébet Nőgyelet műsoros jótékony-
célú előadást tart a Kat. Körben.**

Köszönetnyilvánítás. Jó ferjem,
illetve édesapám elhunyt felett a bármí-
módon megnyilvánult jóleső részvétért ez-
uton mondunk hálás köszönetet.

Özv. Gurszky Károlyné
és gyermekei.

Sötétben látja a világot, ha feje fáj
vagy megfűlés befolyásolja közérzetét. 1—2 ta-
bléta Aspirin elejét veszi a nagyobb bajoknak és
megszünteti fájdalmait. Nézz meg azonban, rajta
van-e a »Bayer«-kereszt a tabletán? Enélkül
utánzat.

Ház eladó a Losonczi-utca 20.
szám alatt.

Vasárnap, folyó hó 21-én Katalin-
estet rendez az iparosifuság az ipartes-
tületi székházban. Kezdeté este 8 órakor.

**Nézz meg ma a Szent Erzsé-
bet estét a Kat. Körben.**

APOLLÓ MOZGÓ STARJÁN

Szombat, Vasárnap

és Hétfőn

HANS ALBERS filmje

SHERLOCK HOLMES

Magyar hirdadó.

Szerda, Csütörtök

CONRAD VEID filmje

KÉMEK ELLENKÉMEK

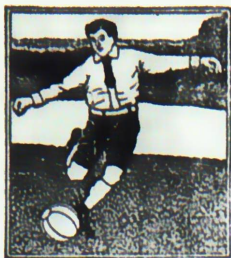
FOX HIRADÓ.

SPORT

SBTC Ű--MESE 3:1 (1:0)

SBTC pálya.

200 néző

Jó 5 centis hóban indul a játék. A friss, letaposatlan hóban a labda elakad, a passzok félúton megállnak, a játékosok métereket csuszának, ritkán törtenek az, amit a játékosok akarnak. A kép inkább humoros. Az SBTC hamarabb szokja meg a talajt, úgy, ahogy s formás támadásokat vezet. A 16. percben Bretter szép beadását Jakfalvi belövi. A MESE nagy lendülettel kezd s jó tíz percig fölényben van, a féldél vége felé azonban az irányítást ismét az Ű veszi át, több korner s az egri kapus pompás védeke a játék érdekessége.

A II. féldél mezőnyjátékkal indul. A 10. percben Soltész labdájával Bretter megügrik, bead pont a kapu elé, a magas labdát a kapus Soltész elé öklözi, aki beigazít, 10 és — 2:0. Bretter belejön s szebbnél-szebb beadásokkal teremt meglepő helyzeteket az egri kapu előtt, s

mégis a 15. percben Vicsai megügrik, le-hagyja a bekket s gólt lő. 2:1. A 35. percben Bretter beadását a befutó Dupák lövi az ötösről s a gólbattartó labdát az egri jobb-bekk csak beljebb segíti. 3:1. A játék ellanyhul s mezőnyjátékkal ér véget.

A játékot nem lehet a rendes mértékkel mérni. A hó megakadályozta a játékosok terveit. A mérkőzés sorsát talán a Bretter most sokat érő szép magas beadásai döntötték el egyrészt, másrészt Kollár mindenütt jelenléve, fáradhatatlansága. Kollár a mezőny legjobbjává vált. Kitűnt még Mrász erőteljes játéka. Egerben Hidasi nagyszerű, biztoskezü, gyorsmozdulatu, önfeláldozó kapus. Sok góltól mentette meg csapatát. Jók voltak a bekkék is, de meggyőző formát senki sem mutatott.

SSE—BSE 3:0 (2:0)

BSE pálya.

200 néző.

Játékvezető: Bartók.

SSE: Prammer — Sümegi, Vics — Manyasz, Hercsik, Rigó — Tadic, Márkus, Tóth, Kovács, Mohácsi.

BSE: Lovasi — Orlik, Chikán — Márkus, Andó, Fekete — Sipos, Bokor, Szebehely, Szabi, Horváth.

A hóval fedett füves csuszós pályán lassan lendülnek játékosok a játékosok s a labda minduntalan elakad. A BSE lelkesen kezd s 15 percig bírja is a harcot a SSE-vel, szélsői szép lefutásai jó helyzeteket teremtenek, amit a belsők a kapu előtt sorra elrontanak. SSE bár négy korner ér el, érezhetően, de egyre jobban az első negyedóra után jön csak fel s a 17. percben Márkus labdájával Tadic lefut, beadásából Tóth dugót lő. 1:0. BSE

két gyenge sarokrugással válaszol. A 25. percben ismét Tóth eredményes. Szabad rugásból védhetetlen gólt lő. 2:0. BSE nem csügged, támad, Horváth lövése felső lécebe akad s Márkus bomba választás Lovasi bravurosan korrnera menti. A 36. percben még Horváthnak volt egy nagy helyzete, de mellé lőtt.

A II. féldélben a BSE felforgatott csapata lelkesen küzd, de a csatárok a 16-os táján elvesztik a — lábukat. A könnyedebben játszó SSE a 23. percben ismét góllhoz jut. Rigó fejessel szökteti Márkust, aki közelről dugóz. 3:0. Az iram lanyhul s az eredmény így is marad. Jók voltak a SSE-ből Tadic, Márkus, Tóth, Rigó, a BSE-ből Sipos, Andó, Orlik, Lovasi. A bíró kitűnő volt.

Árverési hirdetmény.

A Salgótarjáni Takarékpénztár kézi-zálog üzlet tulajdonos közhírré teszi, hogy mindazon zálogtárgyak, melyek zálogház üzletében elzálogosítva lettek és amelyek kiváltási határideje 1937 évi szeptember hó 30-án lejárt és az árverés napjáig sem kiváltva, sem megújítva nem lesznek, 1937 évi december hó 7-án délután 2 órakor, szükség esetén folytatólag 1937 évi december hó 9-én délután 2 órakor kezdődő nyilvános árverésen a zálogház üzlethelyiségében elfognak adni.

Műbutort speciális gépi-felszereléssel hullásménnyel állított elő. Rendeljen nálam, rendeltem megelégedése Önnek is jó garancia. **Szabó János** műbutorasztalos.

Kegyeleti tura. Gyönyörű nap-sütésben örömmel látam, hogy a Magyarországi Kárpát Egyesület salgótarjáni osztálya rendezésében több mint 300 turista zárandokolt el a világháboruban elesett turista hősök saskői emlékművéhez, október utolsó vasárnapján. Az ünnepély a Hymnus hangjaival vette kezdetét, majd dr. Vilmon Gyula salgótarjáni m. kir. tiszti orvos lélekbe markoló tartalmas szavakkal visszapillantott az 1914—18-as időkre és elvitte lelkünket a Kárpátok, Alpok zsinia temetőbe és a nagy Galícia és Volhinia és Szerbia temetőbe nyugvó hőseink jeltelen hantjaihoz majd rövid fohással imádkozott a hős turista testvéreinkért. A nagy turista csoport nemán áldozott a hőseknek és elsőnek a salgótarjáni osztály titkára helyezte el a magyar turisták nevében hatalmas fenyőkoszorút a tarjániaknak. Koszorút helyeztek még el a Munkás Turista Egyesület, Sólyom osztály, Magyar Turista Egyesület, Gyöngyösi osztály, és még számos egyesület virágcsokorokkal díszítette a kegyelet jelvényét. Végén a Hízekegy hangjai mellett imára kulcsolt kezekkel vett búcsút a turista csoport a kegyeleti emléknél a hősköztől, de mielőtt néman távozt volna szemé elé tárult a Tátra fűrészes vonulata, mint

ékes gyémánt csillogott a gránit tömbje és mint egy korona ékesítette e szép, de fájdalmas napot. Hangtalanul, mindenki szemében könny csillogott és lelkében mély barázdában találkoztak a hősök iránti kegyelet gondolata a trianoni átkos és fájdalmas szenvedéssel. Azt hiszem gondolatban is egyik voltunk mi magyar turisták és a nagy magyar feltámadás reményében hagyjuk el a kegyeleti emléket.

Hízek egy Istenben.
Hízek egy hazában.
Hízek egy isteni örök igazságban.
Hízek Magyarország feltámadásában.
Amen.

A Magyarság érdekes ujtása a hírlapelőfizetés terén.

A kliring-akció lehetővé teszi a teljes előfizetési díj megtakarítását.

A Magyarság minden egyes előfizetője az előfizetési díjnak megfelelő kliring-szelvényt kap az előfizetési díj be-küldésekor. Ezen kliring-szelvényeket a kliring-akcióban résztvevő cégek bizonyos százalék arányában készpénz helyett fogadják el. Ha tehát a Magyarság előfizetője oly cégnél vásárol, amely a kliring-akcióban résztvesz és a szelvényt felhasználja vásárlásainál, akkor a teljes előfizetési díjat visszanyerheti.

De nemcsak a Magyarság előfizetőinek előnyös a kliring-akció, hanem az abban résztvevő cégeknek is, mert a kliring-akcióban való részvételükkel megnyerik vásárlójuknak a Magyarság nagy táborát.

A kliring-akció tehát úgy a szereplő cégeknek, mint az előfizetőknek előnyre szolgál és azért örömmel közöljük, hogy városunkban is csatlakoztak az alábbi cégek ezen akcióhoz.

Bőrkereskedő
Friedmann Dávid (2 százalék.)
Bátortárház
"Friedmann bútortárház", csak 30 napon belüli fizetésnél (2 százalék.)
Drogéria és fényképezési szaküzlet
Botton drogéria és fényképezési szaküzlet, 8-utca 27. (5 százalék.)

HIVATALOS KÖZLÖNYE

Hivatalos helyiség: Salgótarján, Fő-utca 244. szám. — Köszli: TÁBORI GYULA titkár.

A. Csoport.

Egyesbírói határozatok.

Kivonat az egyesbíró 1937 november 16-án tartott ülésének jegyzőkönyvéből.

Az őszi fordulóban a még le nem játszott BSE II—KBSE II, ZISE—PBÜSE III, MRTK—SSE III, ZISE—NOSE mérkőzéseket — tekintettel a bekövetkezett rossz időjárásra, — tavaszra halasztja el.

Az október hó 31-re kitűzött s a játékvezetők még nem jelenése miatt le nem játszott MRTK SSE III. és ZISE—NOSE mérkőzésekkel kapcsolatos költségigényeket a Játékvezetők Testülete idevonatkozó véleményének, illetve adatainak beérkezése után tárgyalja.

Tábori Gyula előadó.

Weiss Arnold egyesbíró.

B. Csoport.

Egyesbírói határozatok.

Kivonat az egyesbíró 1937 november 16-án tartott ülésének jegyzőkönyvéből.

SAC-nak PBTK elleni óvásával kapcsolatban felszólítja PBTK intézőjét, hogy Nagy Gyula és Pál István játékosokkal, azoknak fényképes igazolványaival folyó hó 23-án délután 2 órától 5 óráig az SSCs hivatalos helyiségében jelenjen meg annak megállapítása céljából, hogy nov. 7-iki PBTK—SAC mérkőzésen miért szerepelt Nagy Gyula kitiltott játékos Pál István fényképes igazolványával. Ugyanerre az időre beidőzi a SAC intézőjét is.

Nov. hó 14 re kitűzött MTE—VAC mérkőzés 2 pontját a szabályzat 213. § 1. bekezdése alapján gólarány nélkül MTE javára írja VAC meg nem jelenése miatt. Egyben a szabályzat 51. § a, valamint az idevonatkozó SSCs határozat alapján játéktörtség terhe mellett kötelezi VAC-ot, hogy 10 P bánat-

pénz-kártérítést 8 napon belül MTE-nek tartozik kifizetni s erről szóló igazolását az egyesbíróknak bemutatni.

Jakus Lajos előadó.

Tábori Gyula egyesbíró.

Mérkőzések igazolása.

BSE II—ZISE 5:1 PBÜSE III—KBSE II, SBTC III—ZISE 2:0 5:1
NOSE—MRTK 4:2 BSE II—ETK 3:0
MLK—SBTC F. 8:3 JTC—RTC 5:1
MLK—SISE 0:0 gólaránnyal MLK javára.
MTE—VAC 0:0 gólaránnyal MTE javára.

A szeptember 19-iki SBTC III—ETK mérkőzésre vonatkozó elsőfokú döntést a Fellebbezési Bizottság megváltoztatta és ezen mérkőzést 2:1 arányban SBTC III javára igazolta.

NOSE—ETK mérkőzés ügye az ÉLASZ-nál felülvizsgálat alatt áll.

Tábori Gyula egyesbíró.

Meghívó!

A Salgó Serleg Csoport mint ÉLASZ Mátravidéki III. osztály 1937. év november hó 28-án vasárnap délelőtt 10 órakor a Salgó Serleg Csoport hivatalos helyiségében tartja rendkívüli közgyűlését a következő tárgysorozattal:

- 1) Elnökségi jelentés.
- 2) SAC fellebbezése a SAC—SISE mérkőzés ügyében.
- 3) KAC panasza a KAC—MTE mérkőzés ügyében.
- 4) Indítványok.

Értesítjük egyesületeinket, hogy a közgyűlésen minden egyesület 1 taggal képviselheti magát, akiket elnök, titkár aláírással ellátott megbízólevéllel kell a közgyűlésre küldeni.

Tábori Gyula titkár.

Krepuska Géza elnök.

NÉHÁNY VÁROS KÖZIGAZGATÁSA SZÁMOKBAN.

A képviselőtestület a múlt héten tárgyalta Salgótarján 1938 évi költségvetés előirányzatát. Az egyes városok költségvetési tárgyalásai az egész országban most vannak folyamatban, így az 1938. évi előirányzatok összegei még ismeretlenek.

Azért vettem egyes Salgótarjánhoz hasonló nagyságú, vagy annál kisebb, illetve nagyobb városok 1937. évi adatait. Az összekasonlításoknál itt is értékes következményeket vonhatunk le. A népeségi adatokat ezekben állítottam be az 1930. évi népszámlálás adatai szerint, ami Salgótarján javára időközben lényeges el-

tolódást mutat.

A továbbiakban a nyers számokat közlöm csak, mindenki tetszése szerint formálhatja meg ezekből a véleményét a tisztviselői létszám, a polgárság terhei és a város gazdálkodásáról. A tisztviselők száma és rangosztálya a Városok Lapja 1937 június hó 15-iki számában az ország minden városára vonatkozólag megtalálható. Az összehasonlító példák is onnan vették ki.

Salgótarján. Lakosai száma ezekben 17, 1937 évi költségvetés 504,287 P. pótdó 35%. Fizetési osztályban sorozott tisztviselője van 23.

Mohács. Lakosai száma ezekben 17, 1937 évi költségvetés 577,766 P. pótdója 50%; fizetési osztályba sorozott tisztviselője van 28.

Esztergom. Lakosai száma ezekben 17, 1937 évi költségvetés 889,575 P. pótdója 95%; fizetési osztályba sorozott tisztviselője van 37.

Ezek a városok egyforma lélekszámuk Salgótarjánal. Most vegyünk kisebb városokat.

Zalaegerszeg. Lakosai száma ezekben 11, 1937 évi költségvetés 601,950 P. pótdója 82%; fizetési osztályba sorozott tisztviselője van 21.

Szentendre. Lakosai száma ezekben 7, 1937 évi költségvetés 231,647 P. pótdója 52%; fizetési osztályba sorozott tisztviselőinek száma 21.

És végül vegyünk két Salgótarján-nál valamivel nagyobb várost.

Sátraljauhely. Lakosai száma ezekben 18, 1937. évi költségvetés 761,135 P. pótdója 85%; fizetési osztályba sorozott tisztviselőinek száma 41.

Veszprém. Lakosainak száma ezekben 17, 1937. évi költségvetés 625,011 P. pótdója 50%; fizetési osztályba sorozott tisztviselőinek száma 33.

De nemcsak a tisztviselői létszám, de a rangosztály tekintetében is ilyen nagy eltérések vannak Salgótarján város tisztviselői kárára.

Időzerű volna ezekről a számokról is egy kicsit alondolkozni (T. M. dr.)